

**IZLET
V MESTO
VODA
STR. 4**

**»ČIMVEČ SE
TRBEJ
SMEJATI...«**

STR. 6

Porabje

ČASOPIS SLOVENCEV NA MADŽARSKEM

Monošter, 21. maja 2009 ☼ Leto XIX, št. 21

Pogovor o možnostih sodelovanja med porabskimi mediji in RTV Slovenija

Komisija RTV Slovenije za programske vsebine, namenjene Slovincem v sosednjih državah, je v sredo, 13. maja 2009, v Slovenskem kulturnem in informativnem centru v Monoštru organizirala srečanje s predstavniki slovenskih organizacij in medijev v Porabju.

Srečanje je bilo organizirano z namenom, da bi udeleženci v neposrednem pogovoru pretehtali želje, potrebe in realne možnosti za izboljšanje pretoka informacij in medijskega pokrivanja življenja in delovanja slovenske manjšine v Porabju ter programskega sodelovanja in izmenjave programov med manjšinskimi mediji in programi RTV Slovenija. Srečanja se je udeležil tudi generalni konzul R Slovenije v Monoštru Drago Šiftar.

Udeležence sestanka je pozdravil predsednik komisije za programske vsebine dr. Janko Malle, ki je razlagal, da so za sestanek izbrali Monošter, da bi se člani komisije seznanili z medijskimi razmerami v Porabju tudi na kraju samem. Ker se urednici časopisa Porabje Marijana Sukič in televizijske oddaje Slovenski utrinki Ibolya Dončec zaradi drugih obveznosti sestanka nista mogli udeležiti, je navzoče s problematiko manjšinskih medijev v Porabju na kratko seznanil predsednik Zveze Slovencev na Madžarskem Jože Hirnök. Izpostavil je težave financiranja medijev in pa premalo oddaj-

Udeleženci sestanka so se pogovarjali o možnostih za izboljšanje pretoka informacij in medijskega pokrivanja življenja in delovanja slovenske manjšine v Porabju

nega časa radijskega in televizijskega programa. Razmere na Radiu Monošter je predstavila sodelavka radia Monošter Margita Mayer, ki je povedala, da jim manjka sredstev za razširitev zdaj 8-urnega programa na 24 ur tedensko. O vsebini programa je povedala, da je glavni namen radia ohranjanje porabskega narečja, ki ga danes govori le starejša generacija. Prav zato v oddajah lahko slišimo v prvi vrsti reportaže s starimi ljudmi, ki pripovedujejo o življenju v starih časih in o tem, kako živijo danes. S programskim časom ima probleme tudi televizijska oddaja Slovenski utrinki, ki predvaja 25-minutni program,

vendar madžarska televizija oddaji ne more namenjati več časa. Nekateri člani komisije RTV Slovenija so ugotavljali, da glede na to, da je manjšina v Porabju precej ogrožena, saj je – kot so se o tem tudi na dvojezični šoli na Gornjem Seniku prepričali – le zelo malo otrok, ki govorijo slovenski jezik – je programskega časa za manjšinske oddaje tako ali tako dovolj. Menili pa so, da bi bilo smiselno, če bi iz RTV Slovenija prenašali v Porabje različne oddaje, npr. otroške, in bi se tako Porabski Slovenci večkrat srečevali s knjižno slovenščino. Da bi za ta namen dobili porabski mediji malo več programskega časa, bi bila RTV Slovenija

pripravljena dati pobudo madžarski televiziji. Pri tem je bilo govora tudi o dopisniku iz Slovenije, ki bi poročal o razmerah v Porabju pa tudi na Madžarskem, vendar so člani komisije menili, da je to iluzija, predlagali pa so, da bi Porabski Slovenci sami kaj prispevali za slovenske medije in bi tako širili informacije o Porabju in slovenski manjšini na tem območju. »Pomembno je, da se čim več poroča s tega območja zaradi nas samih Slovencev, da spoznamo, kako živi tu slovenska manjšina. Po drugi strani pa zaradi raznih madžarskih oblasti, ki iz takih impulzov morajo reagirati na pritiske novinarjev,« je bil prepričan predsednik ko-

misije Janko Malle. Kot možnost je navedel izobraževalni center za novinarje, v katerega naj bi povabili tako sodelavce oddaje Slovenski utrinki kot radia Monošter na nekajdnevno izobraževanje. Član komisije, novinar Primorskih novic Tino Mamič, je še predlagal izdelavo spletnega portala, ki bi bil namenjen vsem slovenskim manjšinam v sosednjih državah, tako tudi Porabju. »Na tem portalu bi lahko bili linki do vseh starih dokumentarcev in vseh aktualnih problematik, ki so, lahko bi pa dodajali stvari, ki niso neposredno v produkciji RTV, ampak drugih medijev, ki jih lahko objavimo. Torej lokalni mediji v Porabju, kot časopis Porabje, Radio Monošter in oddaja Slovenski utrinki,« je dejal.

Ob koncu sestanka je Janko Malle ugotavljal, »da smo Slovenci, ki živimo izven Republike Slovenije, zapostavljeni, da medijsko nismo prisotni oz. smo včasih celo negativno prisotni v slovenskih medijih. To se sedaj spreminja. V komisiji smo že sprejeli nekaj sklepov, ki so deloma že konkretno zastavljene naloge. Se pravi, stvari se razvijajo na bolje, in vam, Porabskim Slovincem bomo zelo hvaležni, če nam boste še naprej posredovali informacije in spodbujali v kakršnikoli obliki, da bomo lažje ravnali v vaš prid in v vašo pomoč.«

Nikoletta Vajda

Minister dr. Boštjan Žekš se je na Goričkem srečal tudi s predstavniki Porabskih Slovencev

Minister za Slovence v zamejstvu in po svetu dr. Boštjan Žekš je 12. maja obiskal Javni zavod Krajinški park Goričko. V okviru obiska se je na sedežu omenjenega zavoda

Andreja Kovač in urednica časopisa Porabje Marijana Sukič so ministru predstavili aktualni položaj v Porabju, pri čemer so izpostavili predvsem težave na gospodar-

da pri Gradu na Goričkem srečal tudi s predstavniki Porabskih Slovencev.

Predsednika Zveze Slovencev na Madžarskem in Državne slovenske samouprave, Jože Hirnök in Martin Ropoš, direktorica Razvojnega centra Slovenska krajina

skem področju. »Porabski Slovenci imamo malo podjetnikov, zlasti uspešnih, zato je to tudi ovira za čezmejno gospodarsko sodelovanje,« je izpostavil Jože Hirnök in dodal, da so že večkrat prosili slovensko vlado, da bi bilo dobro, če bi podprla tista podjet-

ja, ki so pripravljena investirati v odprte kakšnega obrata, bodisi, da je to v Porabju ali pa tudi na Goričkem.

Po besedah dr. Boštjana Žekša ima Slovenija pri tem precej zvezane roke, saj »smo v Evropski uniji vsi enakopravni. Jaz ne morem s svojim denarjem priti čez mejo in reči: Dajte z njim nekaj narediti. Jaz ga moram ponuditi vsem. Če bi se Slovenija odločila za takšne ukrepe - in najbrž bi se morala, da se razvojni zaostanek na tej in oni strani meje zmanjša - bi morala financirati gospodarstvo nekoga območja, in to za vse podjetnike, ne glede na to, od kod prihajajo.« Minister za Slovence v zamejstvu in po svetu je ob tem še izpostavil, da se je manjšina na letošnjih evropskih razpisih dobro odrezala, več pa bi kazalo storiti pri sodelovanju na območju parkov ob tromeji Slovenije z Avstrijo in Madžarsko.

Silva Eöry, foto: T. Milanov

Seja Šolske komisije Državne slovenske samouprave

12. maja je na Gornjem Seniku potekala seja Šolske komisije DSS z obširnimi dnevnimi redom in v razširjeni sestavi, saj so, poleg članov komisije, bili prisotni še: Agota Kallay z Državnega inštituta za razvoj in posodabljanje šolstva v Budimpešti, ravnateljica števanovske in seniške šole Agica Holec in Tomaž Časar, podpredsednica DSS Erika K. Kiss, predsednica KŠK Erika Glanz, Ildiko D. Treiber, Laci Domjan in avtorica tega zapisa. Najprej je Erika K. Kiss predstavila poročilo o strokovnem nadzoru pouka slovenščine v Združenem vzgojno-izobraževalnem zavodu v Monoštru. Za nadzor jo je pooblastila Državna slovenska samouprava. Po obširni predstavitvi splošnih podatkov in prikazu poteka nadzora je podala ugotovitve. Na osnovnošolski ravni ni t. i. narodnostnega programa slovenskega jezika. Pouk poteka v obliki krožkov ali neobveznih dodatnih ur, večinoma v popoldanskem času, učenci niso ocenjeni, motivacija, posebej pa znanje, sta slaba. Učenci nimajo učbenikov, nekateri niti zvezkov. Tak pouk (Na to avtorica tega zapisa opozarjam že vrsto let!) je skoraj ne-

smiseln, saj učenci ne pridobijo niti minimalnega znanja. Morda bi bilo smiselno se potruditi v nižjih razredih in poskrbeti za dodatne ure, saj se učenci na razredni stopnji skupaj z učiteljico Marto Šerfec zelo trudijo. Tudi na gimnaziji stanje ni zadovoljivo. Moteče je v prvi vrsti to, da so skupine po znanju zelo heterogene, saj se dovoljuje, da se npr. dijaki brez znanja slovenščine k narodnostnemu pouku lahko vpišejo tudi v 3. letniku, in zaradi minimalnega znanja nimajo možnosti opravljati jezikovnega izpita ali mature iz slovenščine. Erika K. Kiss bo na opažene probleme opozorila vodstvo šole in predlagala odpravo pomanjkljivosti oz. nepravilnosti. Pod 2. točko sta ravnateljica Agica Holec in Tomaž Časar predstavila stanje narodnostnega pouka na svojih šolah. Oba sta ugotavljala, da je poglobljen problem stalno nižanje števila učencev, v razgovoru po poročilih pa smo si bili enotni, da nekateri, sicer redki, učitelji na obeh šolah še vedno premalo uporabljajo kot jezik komunikacije z učenci pri pouku slovenščino, zato se velikokrat dogaja, da učenci tisto, kar so se

naučili v prvih dveh razredih, na žalost v naslednjem pozabijo. Čim bolj kvaliteten dvojezični pouk je odvisen od učiteljev, odgovornost za dosledno rabo slovenščine pa imajo vodstva šol. In za dobro dvojezično šolo si morajo prizadevati prav vsi.

Agota Kallay je predstavila Razpis - TAMOP - 3.4.1., Eva Lazar, predsednica Šolske komisije DSS, pa je navzoče seznanila z letošnjim razdeljevanjem enkratnih štipendij učencem in dijakom ter dodatkom za delovno uspešnost učiteljem. Kot vsepovsod, so tudi tu finančna sredstva omejena, a kljub vsemu bo dobro delo nagrajeno. Ne bo pa skupne zaključne prireditve, ampak bodo učenci štipendije dobili ob razdelitvi zaključnih spričeval, učitelji pa skupaj s plačo.

Šolsko leto se izteka, a pred učenci in učitelji so še številne dejavnosti, od prizadevanj za boljše ocene do ekskurzij, taborov in izobraževanj. Vsem dejavnostim pa je skupna skrb za ohranjanje in razvijanje slovenskega jezika. In če se bomo trudili skupaj, bomo uspešni.

VALERIJA PERGER

Slovenija: začetek volilne kampanje

VSAJ NA ZAČETKU, VERJETNO PA VSE DO KONCA: V POVEZAVI Z NEREŠENIMI MEJNIMI ZADEVAMI S HRVAŠKO

Tudi v Sloveniji se je začela volilna kampanja za evropske parlamentarne volitve, kjer ima Slovenija sedem udobnih sedežev v evropskem parlamentu. Delovni tednik Mag je na naslovnici objavil fotografije osmih nosilcev kandidatnih list in jih pospremil z izzivalnim naslovom Bruseljska vročica. Sicer pa se bo pomerilo skupaj dvanajst kandidatnih list, poleg sedmih parlamentarnih strank še pet ostalih, med njimi tudi Nova Slovenija, ki ima zdaj edina dva evropslanca, na zadnjih volitvah pa ni uspela prestopiti parlamentarne praga v Ljubljani. Od skupaj 81 kandidatov je 51 odstotkov moških in 49 odstotkov žensk, vendar slednje nikjer niso nosilke kandidatnih list, ampak od drugega mesta dalje. Tako so na drugo mesto pri Liberalni demokraciji Slovenije uvrstili Mirjam Muženič, dolgoletno in izjemno delavno dopisnico RTV Slovenija iz italijanskega obmejnega prostora oziroma Trsta, pri Socialnih demokratih je na drugem mestu prav tako novinarka Tanja Fajon, dopisnica RTV Slovenija iz Bruslja, pri Slovenski nacionalni stranki pa je na drugem mestu Barbara Jerman, bivša novinarka TV Slovenija, zdaj urednica ženske revije Lady.

Koliko možnosti za izvolitev imajo ženske kandidatke, se bo pokazalo po rezultatih, zanimivo je, da sta tudi dosedanja evropskanka Romana Jordan Cizej pri Slovenski demokratični stranki in Ljudmila Novak, ta čas tudi predsednica Nove Slovenije, na drugem mestu za moškima kandidatom Milanom Zverom in Lojzutom Peterleto, tudi v tem mandatu evropskim poslancem. Borut Pahor je za nosilca liste Socialnih demokratov povabil nestranskega (?) Zorana Thalerja, nekdanjega slovenskega zunanjega ministra, Liberalni demokrati Slovenije imajo na prvem mestu dosedanja poslanca Jelka Kacina, stranka Zares, ki jo vodi Gregor Golobič, se je odločila za dolgoletnega novinarja in diplomata Iva Vajgla, zdaj predsednika državnozborniške komisije za mednarodno sodelovanje; Slovenska ljudska stranka, predsednik Radovan Žerjav, se bo pomerila z nekdanjim ministrom za lokalno samoupravo Ivanom Žagarjem, pri Desusu-demokratični stranki upokojencev, pa je na prvem mestu kar prvi stranke Karl Erjavec, zdaj minister za okolje in prostor, medtem ko Slovenska nacionalna stranka Zmaga Jelinčiča kandidira v politiki manj znanega Sergeja Časa. Izvenparlamentarne stranke so se v kampanjo, izjema je Nova Slovenija z zdaj dvema evropskancema, vključile bolj iz prestiža in samopromocije, kot izglede za uspeh na volitvah.

Prvi komentari napovedujejo, da bodo imele evropske volitve večji pomen, kot se zdi na prvi pogled, predvsem za parlamentarne in tudi za ostale stranke, pravi dr. Matevž Tomšič z novogoriške Fakultete za uporabne družbene vede. Dr. Matjaž Pikalo z ljubljanske Fakultete za družbene vede pa vidi pomen volitev predvsem v tem, da se v kampanji ukvarjajo z nacionalnimi temami, kar »ni noben unikum v Sloveniji, saj se na evropskih volitvah kampanje vedno ukvarjajo zlasti z domačimi temami in zaradi tega hitro pristanejo na notranjepolitičnih delitvah.« Zdaj so v ospredju političnega zanimanja v Sloveniji nerešena, zlasti mejna vprašanja s sosednjo Hrvaško. Kot je znano, je Slovenija zaustavila/blokirala hrvaški pogajalski proces za vstop v Evropsko unijo zaradi načina, kako si sosedja zamišlja mejo med državama, še zlasti v Piranskem zalivu. Pravo podobo za dobro plačane sedeže v evropskem parlamentu bomo imeli proti koncu meseca, ob soočenjih kandidatov v elektronskih medijih, zlasti na obeh večjih televizijah.

eR

Izlet v mesto voda

Benetke, sanjsko mesto za ljubljence, za nekatere ljudi obrabljeni kliše, za druge pa najbolj očarljiv kraj na svetu. Benetke so eno izmed najbolj slikovitih mest Italije, ki leži v laguni na majhnih otokih in med kanali. V ozkih ulicah, med bogato okrašenimi hišnimi pročelji, razkošnimi palačami, butikami z različnimi spominki, cerkvami in muzeji je še vedno živ duh preteklih stoletij. O lepoti »kraljice morja« smo se prepričali tudi mi sami z gornjeseniške župnije. Gospod župnik Ferenc Merkli je organiziral enodnevni izlet v pravično mesto na vodi za tiste, ki so bili jeseni v Rimu, toda zaradi pomanjkanja časa je ogled mesta Benetke odpadel. Čez nekaj tednov pa se je izkazalo, da

Zvonik, ki velja za najvišjo stavbo v Benetkah

je zanimanje za ta izlet večje, kot je bilo načrtovano. Iz Sakalovcev je bilo toliko prijavljenih, da smo napolnili en avtobus. Na drugem avtobusu so bili ljudje z Gornjega in Dolnjega Senika, z Verice, Števanovcev in tudi iz Monostra. V soboto, 2. maja, smo se odpravili na pot v zgodnjih jutranjih urah. Jutro je bilo sončno in pot proti obali prijetna. Okoli pol enajstih smo prispeli v pristanišče, vkrkali smo se na ladjo in smo se odpeljali do osrčja beneške lagune – Benetk. Vožnja je trajala pol ure. Prvi pogled na Benetke je povedal več kot sto besed: elegantne palače, zanimiva

baročno oblikovana okna in balkoni, velika vhodna vrata, mostički in gondole so bili pri-

ča, da smo na najbolj romantični točki na svetu. Prva pot nas je vodila do trga sv. Marka, kjer na milijone tujih in domačih obiskovalcev že ne

Benetke so mesto mostov in kanalov

kaj desetletij ustavi svoje korake, Benečani pa mu pravijo središče svojega majhnega vodnega mesta. Na tem trgu

stoji bazilika sv. Marka, ki je glavna beneška katedrala in najboljši primer bizantinske arhitekture. Je zelo razkošna stavba s številnimi mozaiki, prelepim pročeljem in marmornatimi tlemi. Zgrajena je bila, da bi hranila posmrtno ostanke zaščitnika Benetk (svetega Marka). Povezana je z Dožev palačo, saj je v preteklosti služila kot doževa osebna kapela. Doževa palača je tipična gotška palača v Benetkah. V njej je prebival beneški dož. Stavba na drugi strani Doževe palače je bila zapor. Povezoval ju je most, ki so ga poimenovali Most

vzdihljajev. Ta velja za najbolj romantičen most v Benetkah. Vendar je bila usoda vseh tistih, ki so ga prisilno prečkali, vse prej kot romantična. Kaznjenci so tam še zadnjič pred priporom vdihnili svež zrak in uzrli luč dneva, preden so jih odpeljali v dožev zapor. Na trgu sv. Marka stoji še Zvonik, ki velja za najvišjo stavbo in statusni simbol mesta. Po ogledu teh znamenitosti smo imeli nekaj prostega časa za kosilo, za samostojna potepanja, nakup spominkov in potep po skrivnostnih ulicah. Najbolj romantične duše so imele možnost tudi za vožnjo z gondolo, ki slovi danes kot najbolj romantično prevozno sredstvo. Ob pol petih je naš župnik daroval sveto mašo v baziliki sv. Marka, kjer smo se zahvalili Bogu za lep dan, za

Delovno srečanje ministra dr. Žekša s predstavniki slovenske manjšinske koordinacije SLOMAK

11. maja so se v prostorih Urada Vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu v delovnem duhu z ministrom dr. Boštjanom Žekšem sestali člani slovenske manjšinske koordinacije SLOMAK. Namen srečanja je bil seznanitev članov SLOMAK-a s predlagano spremembo Zakona o odnosih Republike Slovenije s Slovenci zunaj njenih meja, ki jo pripravlja Urad.

Navzoči so predlagano spremembo pregledali, jo skupaj preučili in se o njej podrobno pogovorili. Pojasnjeno je bilo, da je sprememba zakona tehnične narave in se predvsem nanaša na nujno potrebne popravke zakona na področju repatriacije, gospodarskega in regionalnega sodelovanja, izvajanja finančne podpore, določanja mandata obeh Svetov Vlade ter varstva osebnih podatkov.

Navzoče je minister pozval, da predlagane spremembe dodatno preučijo in se do njih tudi pisno opredelijo oziroma ministru predlagajo morebitne svoje predloge ter pripombe v zvezi z obstoječim krovnim zakonom.

Delovno srečanje je bilo s strani navzočih ocenjeno kot pozitivno, saj je samo na temelju konstruktivnega dialoga mogoče doseči soglasje pri reševanju skupnih vprašanj, hkrati pa se tako pripadnike slovenske manjšine seznanja z aktivnostmi in stališči Republike Slovenije.

lepo vreme, da smo lahko pogledali to čudovito mesto in tudi za to, da smo dobili možnost imeti mašo v tej prelepi baziliki, kjer je bilo tisti dan več kot deset porok. Benetke smo zapustili zvečer ob pol osmih. Utrujeni, ampak polni doživetij smo ponoči prispeli domov.

Preživeli smo lep dan skupaj v tem romantičnem vodnem mestu, hvala gospodu župniku za ta nepozaben izlet. Dobili smo vpogled v popolnoma drugačen svet, kot smo ga vajeni. Benetke so pravljica, ki jo je treba doživeti.

Anita Vajda

V nedeljo, 10. maja, je v Mali Nedelji potekalo 18. srečanje pevcev ljudskih pesmi in godcev ljudskih viž Severovzhodne Slovenije in Porabja, ki so se ga udeležile tudi ljudske pevke ZS iz Števanovcev. Organizatorji srečanja so ljudski pevci »Fantje od Male Nedelje«.

OD SLOVENIJE...

Slovenija prevzela predsedovanje Odboru ministrov Sveta Evrope

Slovenija je 12. maja iz rok Španije prevzela predsedovanje Odboru ministrov Sveta Evrope. Temu pomembnemu izzivu bo pozornost usmerjena pol leta, zunanji minister Samuel Žbogar pa je na zasedanju tega najvišjega organa odločanja Sveta Evrope v Madridu predstavil tudi prioritete. Prednostne naloge izhajajo iz zavez zadnjega vrha SE leta 2005 v Varšavi, posebno pozornost pa bo Slovenija po napovedih namenila promociji in krepitvi temeljnih vrednot SE. Slovenija si bo prizadevala za spodbujanje vladavine prava tako na državni kot mednarodni ravni, posebej pa za promocijo človekovih pravic, za krepitev demokratičnih standardov in vladavine prava v JV Evropi. Spodbujala bo k ozaveščenosti, ko gre za diskriminacijo in družbeno marginaliziranje Romov in etničnih manjšin. Aktivno bo delovala na področju zaščite pravic otrok in izobraževanju o otrokovih pravicah. Slovenija bo Odboru ministrov Sveta Evrope predsedovala do 18. novembra, ko bo nalogo predala Švici. Med predsedovanjem se bo zvrstilo več kot 50 dogodkov v Ljubljani, Strasbourgu in drugod.

Slovenska vojska postala polnoletna

Slovenska vojska je z več slovesnostmi obeležila 18 let obstoja in dan SV. Osrednja slovesnost je bila v Mariboru z odprtjem Kadetnice, na njej pa je bil slavnostni govornik predsednik republike Danilo Türk. Slavnostna govornica na prireditvi v ljubljanskem Cankarjevem domu pa je bila ministrica za obrambo Ljubica Jelušič. Mariborske slovesnosti ob dnevu SV, ki je letos sovpadala z njeno "polnoletnostjo", sta se poleg predsednika Türka udeležila tudi ministrica Jelušičeva in novi načelnik Generalštaba Slovenske vojske generalmajor Alojz Steiner. Začetki delovanja SV v samostojni Sloveniji segajo v leto 1991, ko so v takratni Teritorialni obrambi 15. maja začeli obvezno služenje vojaškega roka slovenski naborniki v dveh učnih centrih.

Pri poštiji je baukše

Če se v Otkovce pripelamo, na levi strani pred bautov so eden za drugim nauvi rami, šteri so se deset, petnajset lejt nazaj zidali. Leko povejmo,

Margita ma trno rada rauže

ka je tau eden najlepši tau v Otkovcaj. Lejpi rami, lejpa okolica z dosti raužami pa pri vsakšom rami trava lepau dolapokošena. Tau je nej samo od sebe tašo gratalo, liki tisti so tak vönaprajli, šteri tū živejo. Margita Hegyvári z držinov je tō edna med tejmi, šteri so tū zidali.

• Margita, gda ste vi svoj ram gorzozidali?
»1986. leta jeseni smo začnili zidati, pa 1988. leta smo prišli se.«

• Žmetno je bilau?
»Žmetno, dapa tak mislim, ka gnesden je ešče žmetnejšo. Pa tau je vse zato, ka nejmaš telko pejnaza, ka bi brez brige vcuj leko stano zidati. Tistoga reda smo mi staugezero forintov meli, pa tak smo vcujstanili zidati. Dočas smo pri stariši na Rigó brejgi bili. Dvajsti gezero smo plačali za parcelo, tak ka osemdeset gezero forintov smo meli za zidanje.«

• Kak tau, ka ste nej na Rigó brejgi zidali?

»Mena se je sploy vidlo tam, lejpa pokrajina je, samo težko je bilau od tistec sé dola k poštiji pridti. Po pejški pauti smo ojdli, pa ešče vleti smo do ko-

len mokri bili. Zavolo tauga smo si tak mislili, ka tū skrak pri poštiji mo zidali. Tistoga reda je ešče samo malo ramov bilau na taum tali.«

• Te je drago bilau, gnesden pa ešče dragšo, kak je te leko šparo človek, če je zidati sto?

šparaš. Pri prevozi smo ešče dosta leko prišparali, zato ka je moj mauž na zadrugi delo, pa kakoli je trbelo, oni so nam domau pripelali. Lejs smo tō tak dobili, samo nam ga je tesati trbelo.«

• Gda ste se pakivali, te je že ram vcejlak kreda bijo tak kak zdaj?

»Nika drugo nej bilau te ešče kreda, samo künja, edna soba, kopalnica pa WC. Vse drugo samo potistim delali, gda smo že tū bili.«

• Tisti čas, gda ste zidali, gde si ti delala?

»Dva deteta mam, eno hči pa enga sina. Gda smo zidali, te sam doma bila z mlajši na porodniškom, gda smo že gorzozidali, potistim sam šla sé v Števanovce na pošto delat. Tau je zato bilau dobro, ka te je David ešče mali bijo, samo

»Betti je v hoteli Lipa delala na recepciji, pa tam se je spoznala z možaum. Pau leta sta vküper živela v Varaši, naj vösprobata, če de tau šlau, pa te tak sta šla v Anglijo. Tam sta se te oženila. Sprvoga, na eden kratek čas sta pri Derila starišaj bila, potistim sta si pa kúpila eden ram.«

• Kelko lejt je v Angliji?

»Sedem lejt je že tauma, ka tavö odišla.«

• Navčila se je že angleški?

»Morala se je, če je stejla ali nej. Dapa ona je malo že te znala, gda je ešče doma bila, zato ka v gimnaziji se je včila angleško.«

• Vi ste že bili za njauw?

»Bili smo že dvakrat. Mena se vidi, gde živejo. Od Londona se dve vöre trbej pelati, tau je tō edna mala mirna ves kak Števanovci. Tak je bilau, ka letos mo tō šli, dapa tazeostalo, k leti se vejn posreči.«

• Betti nejma domotožja?

»Ma, sprvoga sploy fejt mejla, pa ešče zdaj tō. Na keden dvakrat, trikrat telefonira, pa tašoga reda edno vöro gučimo. Zdaj že sploy fejt čaka, naj domau leko pride. Lani novembra je bila doma, pa zdaj junija ške pridti, če se posreči.«

• Gda sam prišo, ranč si v ograci delala, mate ešče njivo

zvün tauga tō?

»Nej, samo tisti ogradec, tau mena ranč dojda. Domau pridem iz dela, küjam, pucam, perem, potistim že tak nejmam nej časa nej vole od tauga več delati na njivi. Vekšo njivo nam nej trbej, ta nam ranč dojda. Dosta rauž mam, tiste tō moram vredi meti, pa polejvati.«

• Pa ka delaš te, gda nika ne delaš?

»Če rejdko se tak ma zgoditi, te televizijo gledam.«

Karel Holec

Na tom tali v Otkovci živi držina Hegyvári, njini ram je prvi pri poštiji

»Več lejt prvin kak bi zidali, sam že dvejezero forintov na mejsec notraplačüvala v »lakástakarék kassza« (namensko varčevanje za stanovanje). Tak sam te vküperprišparala stau gezero forintov, pa s tistoga smo te začnili zidati. Pri zidanji pa tak leko šparaš, če kaj sam napraviš, ali ti drugi pomagajo. Tistoga reda je ešče bilau lüstvo, šteri so pomagali, gnesden že bola težko se najde. Če ti pomagajo, te samo djesti pa piti plačaš, pa s tejm dosta leko pri-

dvej leta pa pau star, pa etak sam ga te leko pelala v vrtec pa leko sam üšla po njega.«

• Kak se ti je vidlo na pošti?

»Rada sam delala na pošti, rada sam bila med lidami, samo naj bi tista administracija nej bila. Od leta do leta je več bilau, pa na konci mi je že začnilo više pridti. Tak sam te gorprajla pa sam v Varaš üšla delat v Dom za prizadete (Fővárosi Pszichiátriai Otthon), gde delam kot sestra.«

• Hči ti v Angliji žive že več lejt, kak je ona taprišla?

Jože Fličar

Tam, gde škrbetávka alelujo rúži ... (5)

Vej ne pravim, rejsan pošle nikše bačkare (gda je ma), ali tau kumaj dojde za gvant deci. Ti si zmožen, Gospaud, ti si po bridkij mokaj i smrti na križi premago hüdobijo toga svejta pa se zdigno v nebésa. Valim te i molim, čiglij tak bole zmejšano. Vej mi znan, ne zamejriš, če te častim tū pri božem grobi, namesto ka bi slavo tvoje goristanenje i kričo alelujo z drugimi. Kak naj, krščán boži, če pa mam doma nepretrgani velki petek! Ne zameri mi, ali nikak nemrem iti vštric z alelujci.

Vseedno mislim, ka sva si dobra. Tūdi tebé bantūjejo nepretrgoma, kumaj stopijo vō s cerkvi, te vnaugi že pošiknejo vō s svojij src. Zato mi boš, prijáteo pod križom, pomago, jeli, ka bouš? Ne boj čemeren, ka jo jemlem na vūsta tū, gde je tvoje mesto pa vsa dika pripada tebi, samo znaš, po meni je tūdi ona tū v dománjoj božoj rámbi. Ti njoj leko odprěš oči, ka njoj svet-ska sláva zasmrdi. Ka pride do spoznanja svojega žitka nevalánoga, tak, ka de njoj grej bole vonjo kak nej. Ti jo navdehneš, ka jo, tepešico potégne konči v dománji kraj, etise med naše njive, gáje i gorice, kak si položo v srca fticam pa vsój živádi na zemli, aleluja.

Meni zapūščenci pa daj mouč, ka bom odgájo deco, kak se šika, pa tečas držo na plěčaj vse štiri kŭkle naše iže, nej ka bi pri tom krucifiksao ali se nalejvo s šmarnicov ali žganícov. Aleluja, aleluja.

Nazadnje te prosim, operi sramoto z naše iže i ne pūsti, ka jo vihéri razderéjo, dokeč ne pridejo zidarje, kak sva si z našov že dávenvejk dogučala. Tak, dosta sam ti naložo, Gospaud, kumaj boš bogme vse tou leko spuno. Ali ti napovem: če me poslúneš

po svojoj milostivnosti, ti zakörim krejs ober najvišišega drevja, zdaj sam pa būo malodūšen pa sam nej naložo najmešega ognjeca. Pa pogače spečém, kifline i prejsne, šče znábiti bider, zdaj sam pa sprážo samo trosko.

Zaistino ti povem: zospjevlem ti, nej jes sám, vsi ti zospjevlemo ALELUJO, tak glasovito, ka de šau rŭm po logáj i doláj ... -

Šče k Mariji je stopo, čirávno se je je malo hábo, ka njoj je nigdasvejta skračūvo slávo nájlepšega stvorénja žensko-ga. Una je nedvojbeno zastoplenica Ejvinoga roda, zato se šika obrnauti k njoj. To je fčino zdaj s prošnjov, naj njegovoj živlenskoj tivaršici, ki je nenapovedano vujšla z douma, pobidi ponovno tisti vzgoun, šteri vleče krščansko ženo k mouži pa mater k deci. Tečas kak nazaj pride - za povrátek se je že zgučo ž njénim odíčenim sinom - pa je pri vouli, ka vsakovrstno skrb za dečico prevzeme on, Tjašek, šče bole za hasek, kak se njemi posrečilo dotegamao. - Zmolo je šče za mater, naj njoj milostivno nebou podugša žitek zemelski i nakloni potrebno zdravje, če nej po njegovom zaslužénji, te bár zatou, ka je mogo prestati prerano očino slovou ... Vsem svocom pa je priporóčo lŭbi kmečki stan, naj ga ne pistijo prepasti, kak tūdi tou, ka sprosjio krajini dober pauv.

Zmérjeni z nebeščáni je šou te olekšani domou. Sám sa-

méren je válo Bogá pa čŭto, kak njemi srcé, prle razdrapano, zdaj plava v nikšen nevsagdaněšnjem pomirénji, léko je skoro kak pérje. Tūdi njemi, Tjaški, grejšniki i sirmaki je bilou dano, ka je kaušto mér boži i prijao k sebi stajénskoga ágnjeca. Kak je stapo med njivami, se njemi tak vidilo, ka se veseli ž njim vsa natúra, radŭjeta se očivesno zemla pa nebou. Spejvlejo vsi pernati prebiváoci nebe, sunce sija z dvojnov močjóv, pofrišana trata i prvo zelénje njiv - vse ftegŭvle vujška rosnata stébelca i šéri dišéčo vonjávo. Zagledno se je Tjašek v vso to lepoto i vdejno z zdrávjom napunjeni sprotolejni zrak. Ne dá se tajiti: tūdi natúra slavi, v nejmoj ali živoj stajenskoj prošeciji stople vse stvárstvo. ALELUJA!!

Gda se bližao dománjoj iži, je vpámet zeo, ka njemi sivo nebou poslalo tūdi že njou, ki njemi falila vso dugo zimo: štrkovo držino. Prestáplala se je preci gizdávo v svojem gnejzdi, s prótja vkŭpnosenim, tam na vriji viskoga brejsta prisejkanoga.

- Pozdrávljena, zvejsta mi pajdašica! Z dobrotlivov rokóv te postavo Stvariteo se, ge nega brgóv, nej pŭstin; dnikie i mlák, s tem tūdi golázni je pa zadovolé. Vsi te radi glédamo v rázgoni za plŭgom, na vratnicaj pa na senžati pokošenoj. -

Štrkova držina je Tjaški vrla poslanka nebá. Živi zgléd držine. Tá ftica je nedvojbeno prava sezonka,

vörna svojemi rodi i svojemi poslánstvi roditelskomi; zanjega napravi na jezere kilometrov z ednoga kunca svejta do drŭgoga. Ne gleda samo na sebé, liki se svojoj domačiji pa svojemi rodi do kunca prejkdá.

Tak se svojemi ajteki srčno prejkdala tūdi mlada držinica pri Forjanekovij. Za obloženim stolom, punim pijsanij bilic, dišécij fánk kak tūdi dobrou s požegnánoga korbľa ga je čakala na vŭzenski zajtrk. Prle kak so si kcójseli, sta Bárica i Kristinika ponŭdili ajteki svoj prvi dár - kvačkani ostov pa prtíček z vŭzenskim ágnjecom na srejudi.

- To je nej od Karitasa, ajtek, liki od najnij dróbnij prstekov - za tebé, ajtek naš dragi! - je skoro zospjevála že preci velka Bárica. Oča Tjáš se zgledno na žaréče sunce v očáj svoje dicé pa si nej mogo kaj, ka je ne bi obíno i skŭšŭvo vse po vrsti. Nácek se tūdi nej mogo stávlati, ka ne bi za tou rejdko držinsko gošćenje zaigrao na nove citre Karitasove, takše na dveji rendi. Zvŭn radošče punij vŭzenskij víž je zašpilo šče hupkasto šamarjanko.

(konec)

“škrbetávka” - lesena naprava, s katero so namesto zvonjenja ropotali 3 dni pred veliko nočjo, na t.i. tridnevje Kristusovega trpljenja (knjižnoslov. izraz zanjo: raglja; madžarski izraz: kereplő).

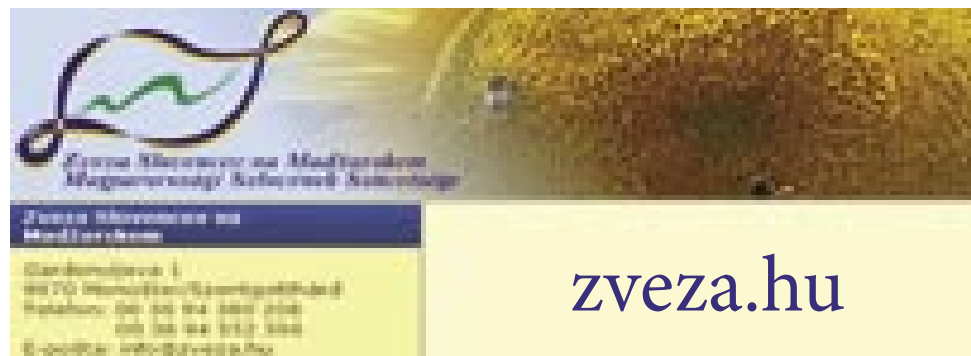
... DO MADŽARSKE

Negotovosti okrog davka na nepremičnine in tudi premičnine

Premier Gordon Bajnai je prejšnji teden seznanil poslance in tudi javnost z načrtovanim novim davkom na nepremičnine, po katerem bi bila obdavčena vsaka nepremičnina, ki je vredna več kot dva milijona forintov. Davek na nepremičnine od 2 do 10 milijonov forintov bi znašal letno 0,2 odstotka, od 10 do 30 milijonov 0,35 odstotka, nad trideset milijoni pa 0,5 odstotka. Za garaže in vikend hiše pa bi se plačeval eno-odstotni davek. Načrt so napadli z leve in desne strani. Opozicijski FIDESZ je izjavil, če pride na vlado, ne bo nobenega davka na nepremičnine. Socialisti, ki se sicer strinjajo z uvedbo novega davka, so ustanovili komisijo, ki je predlagala spremembe, in sicer, naj se na nepremičnine nizke vrednosti uvede le simbolični davek, naj se pri starejših uvedejo nižje davčne stopnje oziroma naj se razširi krog ljudi, ki bodo zaradi socialnega stanja oproščeni plačevanja omenjenega davka. Hkrati bi socialisti uvedli tudi davek na premičnine velike vrednosti, in sicer luksuzne avtomobile, jahte, helikopterje, umetnine, nakit. Po usklajevanju s socialisti je vlada spremenila svoj koncept in mejo obdavčljivih nepremičnin dvignila na 30 milijonov forintov, pozneje pa bo verjetno uvedla tudi davek na premičnine velike vrednosti.

Izžrebali so vrstni red list

Državna volilna komisija je na svoji seji 14. maja izžrebala vrstni red strank na volilnih listah za evropske parlamentarne volitve. Na volitve, ki bodo 7. junija, se je postavilo kandidate 10 strank na osmih listah. Skupno listo sta postavili Stranka mladih demokratov (FIDESZ) in Stranka krščanskih demokratov, ki bo na volilnem listu na prvem mestu. Njim bo sledila lista liberalnih demokratov, na tretjem mestu bo Stranka romskega združenja (MCF), na četrtem mestu lista Madžarske komunistične delavske stranke, na petem mestu provladna stranka socialistov, na šestem mestu desničarsko gibanje Jobbik, predzadnji po vrsti bosta dve novi stranki, zadnja pa stranka Madžarski demokrati forum.

»Čimveč se trbej smejati...«

Tak pravi *Andrej Lainšček*, steri je napiso tekst za nauvo igro Kulturno-umetniškoga društva Būdinci, s sterov so se v Varaši v gledališkoj dvorani notapokazali 15. majuša. Igra »Lajoš na karavli«, po naše v laktanji ali kasarni, nas pela nazaj v tiste cajte, gda je ešče bila sigurna (stroga) granica med Vogrsko pa Jugoslavijo, gda so ešče na obadvej strani stale laktanje (stražnice), po granici so ojdli sodacke, graničarji.

Društvo je prvo igro predstavilo lani, pokazali so, kak se je eden z vesi, steri je emo dveje leve noge, včijo plesat, pa kak so potejm organizirali folkloro skupino.

Andrej, steri je nauvo igro postavo na oder pa go notnavčo tō, na pitanje, zakoj si je ranč temo soldačije (vojske) odebrau, pravi: »Nikak tak je bilau, ka s tejm lidami, ka špilamo, smo po vajaj (prōba) šče tam ostali pa se pogučavali. Moški pa fejst radi gučijo o vojski. Pri nas je tau šče ostalo, ka so ponosni

nje, šče drugo dejanje... Brodo sam si, ka preveč daleč nazaj ne idemo, mogli smo pa igro dati v naš kraj, v Būdince, ka de za domače lidi bolj zanimivo (érdekes).«

Avtor teksta in režiser Andrej Lainšček

Andrej Lainšček, steri ovak dela na šauli kak svetovalec, pomaga mlajšom, če majo kakšne probleme, težave, je lidi, steri špilajo v igri, že pozno, zatok je vloge (szerep) za glavne like tak piso, ka konkretno za tistoga človeka, za steroga si je on mislo, ka de tau špilo (Kristijan Lainšček, Renata Varga, Vendel Žido, Dušan Slankovič, Tončka Ne-

so igralci vsi amaterji, prausni lidgé, steri cejli keden delajo. Majo pa nika skritoga v sebi, ka trbej vōpotegniti. Njemi je bole za tau, ka se lidgé v društvu družijo, ka leko kama idejo, se pokažejo na odri.

Pri tej igri špila kakšni 25 lidi iz vesi. Če vejmo, ka Būdinci majo samo kauli 150 lidi, je tau kauli dvajsti procentov vesi. Na pitanje, če je lidi težko pridobiti, če je fejst trbej prositi, se Andrej Lainšček zasmeje: »Tau, ka smo mala ves, je dob-ro. Smo se hecali, ka mammo fejst malo dvorano (terem), zatok mi moramo biti vsi na odri, ka do drugi, ka pridejo gledat, meli mesto v dvorani. In smo tau resno vzeli. Med vasami je pa tak, ka se ena prauti drugi rade vōpokažejo. In zdaj naše člane tau tudi vkūpdrži. Meni je najbolje fanj, ka nam je uspelo vcūj-

pejnez dobijo od občine, dostavse pa sami člani naredijo. Pri letošnji igri že majo več rekvizitov (kellék), stere so si več ali menje vse sami napravili. »Če oni kaj sami napravijo, s tem si dvigajo tudi samozavest, samopodobo (sami se bole spoštivlejo pa cenijo). Kak deci trbej v šauli dvigati samopodobo, tak trbej odraslim tō.«

Nastaupat ojdijo največkrat brezi vstopnine, če leko, kakš-

maš živali pa mlajše, gvušno, ka de se lidam vido. »Tē smo si pa šče najšli edno kravo, ka znamo, ka je včasín pri granici kakšna krava vujšla z ene strani na drugo. Pa te je včasín tak bilau, ka so jo nej mogli nazaj spraviti. Tau je cejla procedura bila, mogli smo glasiti (javiti) v Belgrad.«

V predstavi je proslava tō, kak so go meli za den graničarov (határórség napja) inda,

Krava, stera je vujšla prejk granice z Lajošom pa stari komandir

Sodacke pa vaščani na proslavi

(büszké) na tau, ka so bili v vojski. Dja sam tō biu šče v jugoslovanskoj vojski. Vsi so pripovedjali nikše hece, ka so se v vojski vsigdar norosti delale. Tē sam si dja tau malo zapomno pa sam si par stvari zapiso, nastala so nekatera dejanja (jelenet), vcūj sam djau šče eno de-

meš). Lidi za stranske vloge (mellék szerep) so pa vcūjpotegnili po tejm, steri kelko je leko zašpilo. »Kristijan Lainšček, steri špila glavnoga lika, Lajoša, je pito, če bi par kil doldau, pa smo ma pravli, ka nej, ka za tau vlogu je ranč tak dober,« se smegé Andrej, steri pravi, ka

dobiti stare ženske, ka popejavajo, pa tiste, ka zdaj odijo v srednjo šaulo. Zdaj že celau vcūjvlečemo šaulsko deco, mlajše. Zatok ojdijo na vaje družinsko.«

Letošnjo igro so se že lani novembra začnili včiti, so jo dugo delali, ka kak je režiser pa avtor teksta npamet vzejo, se igralci doma dosta ne včijo, zatok se pa te več dela na vajaj, stere so pa nej samo vaje, liki nikšna

družabna srečanja tō, vej pa po vajaj ešče kaj posedijo, se pogučavajo. Andrej pa pazi na tau tō, ka lidgé z vaj ne bi domau nesli kakšne male zamere (sértődés), ka bi tau škaudilo skupini. Pri tom ma pomaga njegvi poklic tō.

Kak je pravo, KUD ma malo finančne podpore, nika malo

ne prostovoljne prispevke zbirajo. »Odpelamo se največkrat s svojim autonom, pa nišče ne guči, ka bi njemi kakšen bencín trbelo plačati.« Andrej si želi, naj bi tau tak ostalo tō, namesto vstopnine raj vidi, če je pozovejo na kakšno večerjo, na liter vina, ka so te leko vkūper.

V Būdincaj vsakšo leto majo proslavo za materinski den, letošnjo igro so tō na tom dnevi najprvin notapokazali. Mogauče se zatok začne pa konča igra z mamov, stera šče svojomi sineki zrihtati dobro vojsko, ka bi on nej daleč kraj odišo. Te sinek je bole takšen srmaček, nesamostojen, zatok ma mati vsefelé nosi na granico, ka bi njemi lepše bilau. Z njim se pa tam vsefelé godi, srečüvle lidi, domanje pa druge. Gda pa pride ena oficirska prejdnja iz Belgrada, se njemi vrag pokaže.

Pravijo, ka če v ednom filmi

tak ka se na njej popejavajo jugoslovanske pesmi. Tū so vcūjpotegnili vse lidi, ka se je dalo, najstarejše pa najmlajše. Ranč o tom prizori je povedo Andrej Lainšček, gda sam ga pitala, kak so lidgé reagirali: »Pravli so mi, 'joj, mi smo v tom živelí'. Tak je pač telko pa telko lejt bilau. Kakkoli je že bilau, lidam je tau ostalo v spomini, kak nekšni čustveni dogodek.«

V zadnjom dejanji sta glavna pá mama pa Lajoš. Lajoš, steri se zalübi v žensko (pevko), napravi en incident, staupi prejk granice pa ga vogrski sodacke dolavzemejo. Velki problem grata s toga, žena se lauči od njega, te pa mora oditi prejk granice.

KUD Būdinci je v Varaš pozvau Karči Holec, predsednik Porabskoga kulturnoga in turističnoga društva Andovci, predstavo si je poglednilo kauli 220 lidi.

M. Sukič

OTROŠKI

8. maja 2009 smo se zjutraj napotili na prireditev »Evropska vas« v Mursko Soboto. To

že tretjič. Vsaka šola je predstavila izbrano državo. Mi smo izžrebali letos Republiko Češko. Dobili smo stojnico, ki smo jo morali okrasiti. Naredili

nalepili različne slike o krtu, ki je znani lik češke risanke. Figure vojaka Švejka smo posadili pred stojnico. Razstavili smo steklenice čeških piv in drugih pijač, ponudili smo sirove in šunkine pogačice. Naši učenci so se predstavili s kratkim kulturnim programom, plesali so s trakovi na pesem Karla Gotta, ki govori o karnevalu.

Prireditev je odprla ravnateljica OŠ II. Murska Sobota, Suzana Fartelj Utroša. Tudi soboški župan je pozdravil sodelujoče. Ta dan je bil v Murski Soboti tudi predsednik Republike Slovenije Danilo Türk, ki je obiskal prireditev. Zelo nas je veselilo, da nas je posebej pozdravil pri naši stojnici, z njim je bil tudi bivši veleposlanik v Budimpešti Ladislav Lipič.

Dan Evrope 2009 je bil tudi Vestnikov dan, zato so odprli tudi novinarske delavnice na Trgu kulture.

Upam, da so naši učenci v okviru sodelovanja bolj spoznali državo Evropske unije, njihovo kulturo, nošo, običaje, zastave. Naredili smo pa korak tudi pri

takih prireditvah, saj s tem se širi tudi vest, da obstajamo in delamo.

KOTIČEK

Našo stojnico je obiskal tudi predsednik R Slovenije dr. Danilo Türk

prireditev je organiziral Evropski socialni sklad, v sodelovanju s Šolo za ravnatelje.

Iz pomurske regije je nastopilo 31 osnovnih šol. Naša, števnikovska šola, je bila povabljen

smo razne plakate, na katerih so obiskovalci lahko videli in brali o zemljepisu, o umetnosti Češke, o znanih osebah te države. Naredili smo zastave in znamke. Na znamke smo

Naši učenci na odru

spodbujanju medkulturnega razumevanja, tolerance, solidarnosti, spoznavanja drugih narodov in držav. Naša šola je zelo mala, ampak zmeraj ponosna, če lahko sodeluje na

Rada bi se tudi preko časopisa zahvalila organizatorjem za vabilo in za sodelovanje.

Agica Holec
ravnateljica DOŠ
Števanovci

Družinski dan na Gornjem Seniku

Slovenska manjšinska samouprava na Gornjem Seniku je 10. maja organizirala družin-

pozdravu je na kratko predstavila potek programa. Preden se je program začel, so

rali iskati bonbončke okrog šole. Kdor jih je zbral največ, je dobil maksimalne točke. V drugi igri so dobili ovojnice, v katerih so našli razrezano razglednico Gornjega Senika in razglednico Porabja. Najprej jim je bilo treba sestaviti razrezane slike, potem pa na drugo stran napisati ime vasi v dveh jezikih. Tretja naloga je bila, da so morali starejši otroci in odrasli na plečih nesti enega manjšega otroka. Potem pa so dobili dve steklenici z vodo in kozarec za kompot. Tu sta morala dva člana skupine ciljati z vodo v kozarec. Zmagala je tista skupina, ki je imela največ vode v kozarcu. Imeli so tudi humoristično nalogo. Prvi je dobil tri krompirčke in jih je moral pod stolom »zakopati« drugi pa jih »izkopati«. To se je nadaljevalo do konca vrste. Pri naslednjih dveh igrah so poklicali tudi druge, ki niso bili v skupini, saj so morali zvezati obleke, ki so jih imeli tekmovalci skupin. Pri drugi igri pa so morali zaplesati na različno

glasbo. Na koncu so bili že vsi utrujeni, ampak pred njimi so še bile naloge. Morali so oti-

čke, ki so jih morali drug drugemu z žebeljem preluknjati. S tem se je tekmovanje kon-

Učenci šole so zaigrali na raznih inštrumentih

ski dan. Lahko rečemo, da je ta dan na Gornjem Seniku že tradicionalen. Tudi letos so posvetili nedeljski popoldan družinju. Udeležili so se ga učenci in učenke šole, njihovi starši ter večina učiteljev.

Zbrane je pozdravila predsednica samouprave, Eva Lazar. V

učenci, ki igrajo na kakšen inštrument, zaigrali nekaj pesmic. Na harmoniki so zaigrali: Krištof Sukič, Silard Gyeček ter Krištof Šerfec. Na sintetizatorju je dve pesmi zaigral David Labric, na kitari pa Patrik Polgár. Po dobri glasbi so bili učenci razdeljeni v šest skupin, ki so morale med sabo tekmovati. Dobile so različne naloge. Najprej so otroci mo-

Starši in otroci so se skupaj igrali

pavati, kaj je pod kuhinjsko krpo. Bile so naslednje stvari: koroza, krompir, fižol, bučno seme ter pero. Tu so še morali napisati tri navade, ki so povezane s temi besedami. Naprimer: v Porabju »lūščijo kukarico pa gra«. Naslednja igra je bila namenjena bolj odraslim v skupinah, saj je bila naloga petelinji boj. To pomeni, da so na desne noge zvezali balon-

čalo, otroci so dobili darila za udeležbo. Nato se je začelo pečenje hrenovk in slanine. Ob pol sedmih so dobili otroci tudi sladoled. Vsaki prireditvi je enkrat konec, tako je bilo tudi na Gornjem Seniku.

Martina
Zakoč

KAUT

MLAŠEČI

